

Sygn. akt VIII U 277/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Gliwicach

sprawy Z. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o nadpłatę renty

na skutek odwołania Z. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 12 lutego 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do wypłaty Z. Ż. różnicy pomiędzy należną rentą z ustalonym wwpw w wysokości 212,12% za okres od 1 marca 2007 roku do 30 czerwca 2008 roku, a wypłaconą rentą w tym okresie;
- w pozostałej części odwołanie oddala.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 277/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił Z. Ż., przeliczenia podstawy wymiaru i nadpłaty renty za okres od 1999 roku do sierpnia 2008 roku. W decyzji wskazano, że stanowi ona rozpoznanie wniosku zawartego w wyroku z dnia 6 maja 2014 roku.

T. Ż. w odwołaniu domagał się nadpłaty renty za okres do lipca 2008 roku, ponieważ w tym czasie wysokość renty była ustalona z wwpw w wysokości 176,67%, a wskaźnik ten winien wynosić 212,12%

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że ubezpieczony był uprawniony do renty od 12 października 1999 roku. Do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenie z lat od 1982 - 1989. Wyniósł on 176,67%. W dniu 8 marca 2007 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ustalenie prawa do renty

przedkładając nowy dom w postaci wynagrodzeń z lat 1980-1989. w oparciu o ten druk RP 7 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jedynie wynosi 212,12 %. Z przyczyn nie dających się obecnie ustalić organ rentowy dokonał przeliczenia świadczenia dopiero decyzją z dnia 4 września 2008 roku poczynając od 1 lipca 2008 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie przyznał, że w tamtym okresie odwołującemu należało się wyrównanie z tytułu ponownego ustalenia wysokości renty za okres od 1 marca 2007 roku do 30 czerwca 2008 roku, ale obecnie z uwagi na treść art. 133 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznanie wyrównania nie jest możliwe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. Ż. urodził się dnia (...). Od 1 października 1999 roku pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy. Do ustalenia wysokości renty przyjęto wwpw w wysokości 176,67% (k. 33 tom I akt). W dniu 8 marca 2007 roku do organu rentowego wpłynęło między innymi zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ubezpieczonego z lat 1980 - 1989 z którego wynika, że stosunek wynagrodzenia pracownika do rocznego przeciętnego wynagrodzenia z dziesięciu lat wynosi 212,12 %. Dopiero decyzją z dnia 4 września 2008 roku dokonano przeliczenia renty od dnia 1 lipca 2008, do ustalenia której przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 212,12 % (k.126v. akt rentowych). Z. Ż. w piśmie z dnia 17 czerwca 2009 roku domagał się na wypłaty zaniżonej, jego zdaniem, renty za okres od 12 października 1999 roku do 30 czerwca 2008 roku (karta 136 a.r.) W odpowiedzi na to pismo organ rentowy stwierdził, że z uwagi na utracone prawo do kontynuacji wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 maja 2009 roku brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia (karta 138). Ubezpieczony ponownie w piśmie z dnia 10 sierpnia 2009 roku zwrócił uwagę, że fakt iż na razie nie pobiera renty nie ma nic wspólnego z jego wnioskiem o prawidłowe naliczenie i wyrównanie pobieranej renty. (karta 142 akt rentowych).

Ubezpieczony wniosek o nadpłatę renty ponowił w toku postępowania w sprawie VIII I 510/14 . W wyroku z dnia 6 maja 2014 roku i Sąd Okręgowy w Gliwicach przekazał organowi rentowemu wniosek ubezpieczonego o nadpłatę renty za okres od 1999 roku do sierpnia 2008 roku, ponieważ do dnia wydania orzeczenia nie została wydana decyzja rozpoznająca wnioski ubezpieczonego w tym zakresie. Zaskarżona decyzja z dnia 12 lutego 2016 roku stanowi wykonanie pkt 2 wyroku w sprawie VIII I 510/14/.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego. Nie budzi on wątpliwości.

Sąd zważył co następuje

Odwołanie zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Decydujące znaczenie w niniejszym postępowaniu ma ustalenie daty złożenia wniosku o nadpłatę w zaniżonej renty za okres od daty przyznania prawa do świadczenia do sierpnia 2008 roku w kontekście treści artykułu 133 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych. Przepis ten stanowi, że w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się,

1. poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż od miesiąca w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem artykułu ust. 107 a ust. 3 (który nie ma zastosowania w niniejszej sprawie) ;
2. za okres trzech lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń w były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję przyjął że Sąd przekazał do rozpoznania wniosek ubezpieczonego złożony w toku postępowania w sprawie VIII U 510/14. Tymczasem z akt organu rentowego wynika, że ubezpieczony wniosek o wyrównanie zaniżonej renty złożył już po wydaniu decyzji przeliczającej, a to w dniu 17 czerwca 2009 roku. Pismo to zostało błędnie rozpoznane przez organ rentowy, na co zwrócił uwagę Z. Ż. w kolejnym piśmie z dnia 10 sierpnia 2009

roku . Decyzję z dnia 12 lutego 2016 roku należy traktować jako rozpoznanie wniosku o nadpłatę renty z dnia 17 czerwca 2009, a nie tylko wniosku złożonego w roku 2014. Bezsporne bowiem w sprawie jest, że decyzja z dnia 12 lutego 2016 roku stanowi pierwszą decyzję która odnosi się do żądania nadpłaty zaniżonej renty. Przyjmując, że przedmiotem rozpoznania sprawy są wnioski ubezpieczonego o nadpłatę renty składane w organie rentowym poczynając od 17 czerwca 2009 roku stosując art. 133 ust. 1 pkt 1 zaskarżoną decyzję należało zmienić. . Podwyższone świadczenie wypłaca się poczynając od miesiąca w którym powstało prawo do podwyższenia świadczenia. Skoro ubezpieczony w dniu 8 marca 2008 roku wraz z wnioskiem o rentę na dalszy okres przedłożył druk RP 7, z którego wynika wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru od dotychczas ustalonego organ rentowy winien był dokonać przeliczenia świadczenia poczynając od tego miesiąca. We wniosku o rentę z tego dnia ubezpieczony zaznaczył, że do ustalenia podstawy wymiaru renty wnosi o przyjęcie wynagrodzenia za okres od 1 stycznia 1980 roku do 1989 roku (karta 84 rentowych) . W tym zakresie decyzję zmieniono zobowiązując organ rentowy do wypłaty Z. Ż. różnicy pomiędzy należną rentą z ustalonym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru w wysokości 212,12 % za okres od 1 marca 2007 roku do 30 czerwca 2008 roku, a wypłaconą rentą w tym okresie. W pozostałej części odwołanie oddalono bowiem brak jest podstaw do wypłaty renty za lipiec 2008 roku, ponieważ należne świadczenie za ten miesiąc ubezpieczony już otrzymał. Decyzją z dnia 4 września 2008 roku dokonano przeliczenia świadczenia poczynając od 1 lipca 2008 roku.

Brak jest również podstaw do uwzględnienia odwołania w części dotyczącej przyznania nadpłaty za okres od daty przyznania prawa do renty, to jest od 12 października 1999 roku do 28 lutego 2008 roku .Nowy dowód pozwalający na przeliczenie świadczenia z wyższym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru został złożony dopiero w marcu 2007 roku. Nie można więc mówić o błędzie organu rentowego w rozumieniu artykułu z dnia 133 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalno-rentowej w części dotyczącej ustalenia wysokości renty do marca 2007 roku, skoro organ rentowy nie dysponował dokumentami pozwalającym na ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości wyższej od 176,67 %, Ustalona wysokość renty do lutego 2007 roku była prawidłowa. Nie można skutecznie żądać podwyższenia świadczenia.

Odwołanie jako bezpodstawne oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, a w zakresie zmieniającym decyzję wyrok wydano na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc,.

(-) SSO Teresa Kalinka